

Og den information indgik i de videre overvejelser om, hvad man kunne gøre for at afhjælpe krisen på Færøerne. Det er dog ikke vurderingen, at Nationalbankens notat af 22. februar 1993 havde den nyhedsværdi på det tidspunkt, som det er tillagt af nogle deltagere i debatten nu to år efter. Færingerne var selv nærmest til at vide, hvorfor de i vidt omfang flyttede deres indskud fra de to store banker i begyndelsen af 1993.

Óli Breckmann (KF):

Foreligger der efter ministerens kendskab nogen dokumentation enten i statsligt eller i bankmæssigt regi for den påstand, at da Den Danske Bank var klar til at stå ved sin oprindelige forpligtelse til at hjælpe sin færøske datterbank, Føroya Banki, med en check på de nødvendige flere hundrede millioner kr., da kom der en melding fra regeringen til Den Danske Bank om, at hvis Den Danske Bank klarede Balticproblemet for regeringen eller på vegne af Danmark, så skulle regeringen nok sørge for at klare det færøske bankproblem for Den Danske Bank?

Økonomiministeren (Marianne Jelled):

Hvis jeg havde vidst, jeg skulle svare på det spørgsmål, så ville jeg selvfølgelig have undersøgt det nærmere. Hvis jeg skal svare nu, så må jeg sige, at den beskrivelse, hr. Óli Breckmann giver, er jeg ikke stødt på før undtagen i aviser i det seneste års tid, hvor der har været den type påstande.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg vil gerne spørge økonomiministeren, om økonomiministeren vil bekræfte, at Nationalbanken og Nationalbankens embedsmænd har spillet en ganske central rolle i hele konstruktionen om den færøske banksag.

Økonomiministeren (Marianne Jelled):

Nationalbanken påtager sig det arbejde, som er en følge af at være Nationalbank, og det gør den i ganske udpræget grad flot.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1713

13) Til statsministeren af:

Pia Larsen (V):

»Hvorfor videregav regeringen ikke afgørende dokumenter som f.eks. Industriministeriets notat af 1. oktober 1992, Industriministeriets dispensation fra gældende banklov af 26. november 1992 og Nationalbankens notat af 22. februar 1993 til Færøernes landsstyre under mødet i Nationalbanken den 17. marts 1993, hvor lagmand Marita Petersen ifølge referatet oplyste, at landsstyret følte sig underinformet?«

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Regeringen deltog ikke i det pågældende møde den 17. marts 1993 i Nationalbankens lokaler.

Med hensyn til information af det færøske landsstyre er det jo et af de spørgsmål, som den kommende undersøgelse skal belyse. Jeg vil derfor ikke gå ind i en diskussion af dette spørgsmål.

Pia Larsen (V):

Så vil jeg gerne stille et andet spørgsmål i sammenhæng med det her. Kan statsministeren bekræfte, at Statsministeriet den 10. marts 1993 eller måske dagen efter fra Finanstilsynet har modtaget en skrivelse, hvori Tilsynet anbefaler en ombytning af aktierne, først og fremmest ud fra et overordnet politisk hensyn og ikke ud fra bankernes indre værdi?

Óli Breckmann (KF):

Hvis der var tale om en privat handel, hvor sælger eller den ene part i sagen sad inde med oplysninger om genstandens, den forhandlede genstands, meget slette værdi eller endda gæld og disse oplysninger blev holdt tilbage fra køberen, dvs. den anden part i sagen, så ville sådan en handel kunne omstødes. Vi sidder i den situation, at Folkeflokket i Lagtinget nu kræver, at de låneaftaler, der er indgået mellem regeringen og landsstyret, samt de betingelser, som Lagtinget har været nødt til at bøje sig for fra regeringen, bør annulleres, så handelen egentlig bør omstødes. Er regeringen ikke på en måde moralsk forpligtet til at genoptage forhandlingerne omkring disse lånebetingelser med landsstyret, når man tager i betragtning, at regeringen har holdt vigtige oplysninger tilbage under de gensidige forhandlinger med landsstyret, hvilket har medført denne enorme gældsætning for Færøerne for at redde det færøske bankvæsen?